

ΟΜΥΤΙΛΗΝΙΟ

Ἡ πρώτη ἐν Μυτιλήνῃ
ἐκδοθεῖσα ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΜΗ.Κ.

ΕΤΟΣ Β΄.

Υπεύθυνος Συντάκτης Θ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΑΡΙΘ.

Ἡ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΜΟΝΟΝ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὴν πόλιν Μυτιλήνῃν γρ.	25
» τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου»	30
» τὸ κρᾶτος	40
» ἐξωτερικὸν φρ. χρ.	10

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ὁδὸς Μπαρ Φανάρ
Παρὰ τὸ Παρθενάγειον.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς
ἐντυπος, φέρει δὲ τὴν ἰδίαν
ὕπογραφήν τοῦ συντάκ.

Γιὰ τὸν θέλοντα νὰ μάθῃ
τοῦ Κερίμ ἀγὰ τὰ πάθη.

X.

Βρὲ Μαρούλη μπεχλιβάνη,
παγωνιά στὸ δρόμο κάνει.....
κόκκινη κλωστή δεμένη,
στὴν ἀνέμη τυλιγμένη,
ἔλα μέσα νὰ καθίσῃς
παραμῦθιν' ἀρχινήσῃς

Κόκκινο σκοινὶ δεμένο
στὸ λαιμό σου τυλιγμένο,
κι' ὁ Κερίμ ἀγὰς, βρακᾶ,
τὰ ξεμπέρδεψε κακά,
καὶ τὸν ἔβαλαν στὴ χάψη
μὲ τὸ μαῦρο του γαϊδοῦρ
κι' ἡ παρέα του θὰ κλάψῃ
μὲ ζουρνᾶ καὶ μὲ τσιβουρι.

Βάστα, μάτια μου, τὸ ἴσο
παραμῦθιν' ἀρχινήσω,
ποῦ τῶν βαποριῶν ὁ τρέμο
θέλησε νὰ κἀνῃ χάσι,
ὁ Ἀμερικάνος ὅμως
χωρατάδες δὲ σκαμπάζει
καὶ δὲν ἐννοεῖ χατήρια
καὶ θελήσει εἰθνεῖας
καὶ σηκώνει πανηγύρια
ποῦ νὰ βλέπῃς καὶ νὰ σκᾶς.

Ποῦν' οἱ δοῦξες, ποῦν' τὰ κλέη,
ὦ Κερίμ χαμάλη μπέη,
ποῦν' οἱ ὕμνοι τοῦ Τζαχίτη,
ὅπου ἔφαλλε γιὰ σένα,
ποῦν' οἱ δάφνες, ποῦν' ἡ Κρήτη
ποῦν' τὰ ἀντάστια τὰ καϊμένα,
ποῦν' οἱ στόλοι κ' οἱ μαοῦνες
κ' οἱ νιορτές κ' οἱ ἐκστρατείες,
τὰ φουσαῖτα, οἱ φουρτουνες
κ' οἱ μεγάλες ναυμαχίες;

Πηδηξες παλούκια, βλάμη,
κι' ἀπ' τῆς δοῦξες σου μεθοῦσες,
μὰ ἓνα ἀπ' ὅλα σὰν καλάμι
κάθησ' ὅπου δὲν παθοῦσες,
καὶ δὲν κάθησέ σ' ἔσενα
μόνο σ' ἓνα κάποιον ἄλλο
πῶχει νῶτα μαθημένα
καὶ τὸν λένε, ἀν δὲ σφάλλω
Γενικό παντοῦ Ταμία
καὶ πληρώνει μὲ τὴν πρώτη
κάθε γκάφα καὶ βλακεία
κάθε βέρου πατριώτη.

Εἰν' ἡ δράσις τοῦ γνωστῆ
σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση,
ἀθλων δοξαστῶν μεστή
κι' ἀνδραγαθιῶν γιὰ πλύση
ποῦ νὰ πλύνῃς καὶ νὰ σιάζῃς
μὲ σαπούνια χιλιά φίνα
καὶ νὰ μὴν τῆ ξελεκιάζῃς
οὔτε μὲ τῆ Βαρεκίνα.

310
315
620

12010

Handwritten numbers and scribbles on the left margin, including 45, 45, 135, 22, 157, 947, 304, 435, 747.

Handwritten numbers and scribbles at the bottom of the page, including 2354, 2694, 260, 140, 177, 119, 395, 12010.

Ρώτησε τους Άλβανούς
και την Αραβία πέρα
και τους Δρούσους εκείνους
που γλεντούνε νύχτα μέρα
με προνόμια και τέτοια
δόξες και χαρές πολλές
— πούν' αλήθεια να της κλαίς —
κι' άλλα τέτοια μπερεκέτια
που τα κλέφταν απ' τὸν Κροίσο
και μὰς μπήκανε στὸ μάτι
και τους τὰ ζητάμε πίσω
γιὰ νὰ πούνε τὸ σπολλάτη.

Ρώτα τὴ Μακεδονία
που τὴν πάει τρία τρία
ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη
κι' ἀπ' τῆς ἄλλες χιλίες χάρες
τοῦ Συντάγματος, χαίνη,
που ταΐζει κουκουναρές
και γιαούρτι με πιλάφι
σ' ἔσους δὲ φοροῦνε φέσι
και ζητᾶ νὰ τους φορέση
συνταγματικὸ κιουλάφι.

Ρώτα τὸ φτωχὸ τ' ἀσκέρι
στους ἐράνους τί προσφέρει
γιὰ τὸ στόλο τὸν καιύμενο,
— και τί δίνει στὴ Ρεζί,
ἤγουν δηλαδὴ στὸ ξένο
στόλο και στρατὸ μαζί.

Τέτοια χάγια ἔχ' ἡ ρόνα
ἀπ' τὴ Δίβρη ὡς τὴ Μένια
που τὴ θέλουν οἱ Ἑγγλέζοι
και τὸ Κράτος μας τους παίζει
με γερὴ διπλωματία,
ἄλλοι θέλουν τὴ Περσία
ἡμεῖς θέλουμε τὴν Κρήτη
κι' ἐγὼ θέλω, βρε κοπρίτη,
τοῦ γειτόνου μου τὸ σπίτι
κι' ἐσὺ θέλεις μιὰ στὴ μύτη,
κι' ὁ Τζαχίτ ἀγὰς μὰς παίζει
και μὰς δίνει γιὰ πετμέζι
τους ἐνδόξους διμετώπους
και τὰ κάνει σὰ νεράκι
δίχως ἔξοδα και κόπους
και τὰ φέρνει ἔλα καπάκι.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΧΙΟΝΙ

Χιόνια, πάγοι και τολύπες,
κρύο, μούδιασμα και τέτοια
μου σηκώνουνε τῆς λύπης
και μου πέρνουν τὰ σκλέτια
γιατί βρίσκω γιατρεία
στοῦ τζακιῦ τῆ ζεστασιά.

Ποιηταὶ παντοῦ καινούργιοι
σὰν τὰ χιόνια με τὸ κρύο...
Και γενόμεστ' ὄλοι αἰριοί
και πεθαίνουμε περ Διο
με μυαλάκια παγωμένα
δίχως γιατρικὸ κανένα!

Ο ΜΠΟΜΑΡΣΕΣ

Μπομαρσέ, μπομαρσέ!
Ἐδῶ, κύριοι, πουλούμε σχέδιο τοῦ νέου Σχολείου τῆς Ἀγιάσου.
Ἐπειδὴ ὁ ἕνας τὸ θέλει μικρὸ, ὁ ἄλλος μεγάλο, ὁ τρίτος με 10 κά-
μαρες, ὁ ἄλλος με 18, ὁ δέκατος ἀντισεισμικὸ, ὁ ἑκατοστὸς με
τουβλα και ὁ Διοκαμένος ζητεῖ νὰ βάλῃ ἀκρογωνιαῖον λίθον τὴν
πεθερά του, ἡμεῖς λοιπὸν, κύριοι, τὸ φορτώνουμε στὴ ράχη τοῦ
προέδρου τῆς Ἐφορείας κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ φούρνου τοῦ Να-
στραδὶν Χότζα. Ὅριστε, κύριοι, γυρίστε το ἀπὸ μπρὸς, γυρίστε το
κι' ἀπὸ πίσω...

Ἐδῶ, κύριοι, πουλούμε νερὰ Καρτζᾶ-σοῦ, γιὰ νὰ τὰ πῆ ὅποιος
θέλει νὰ κτίσῃ ἐργαστάσιο, κύριοι. Μὴν τ' ἀγοράσετε ἄλλοι, γιατί
θὰ πᾶν τὰ χρήματά σας σὰ χαμένα. Δὲ θὰ τὸ χαρῆτε, κύριοι,
παρὰ θὰ φάτε προσεχῶς ξερὸς μπάμνιες, και θὰ καταλάβετε τί
ἔστι βερύκοκο. Ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τὸν κλέφτη, μ' ἀγαπᾷ και τὸ νοι-
κοκύρη, κύριοι.

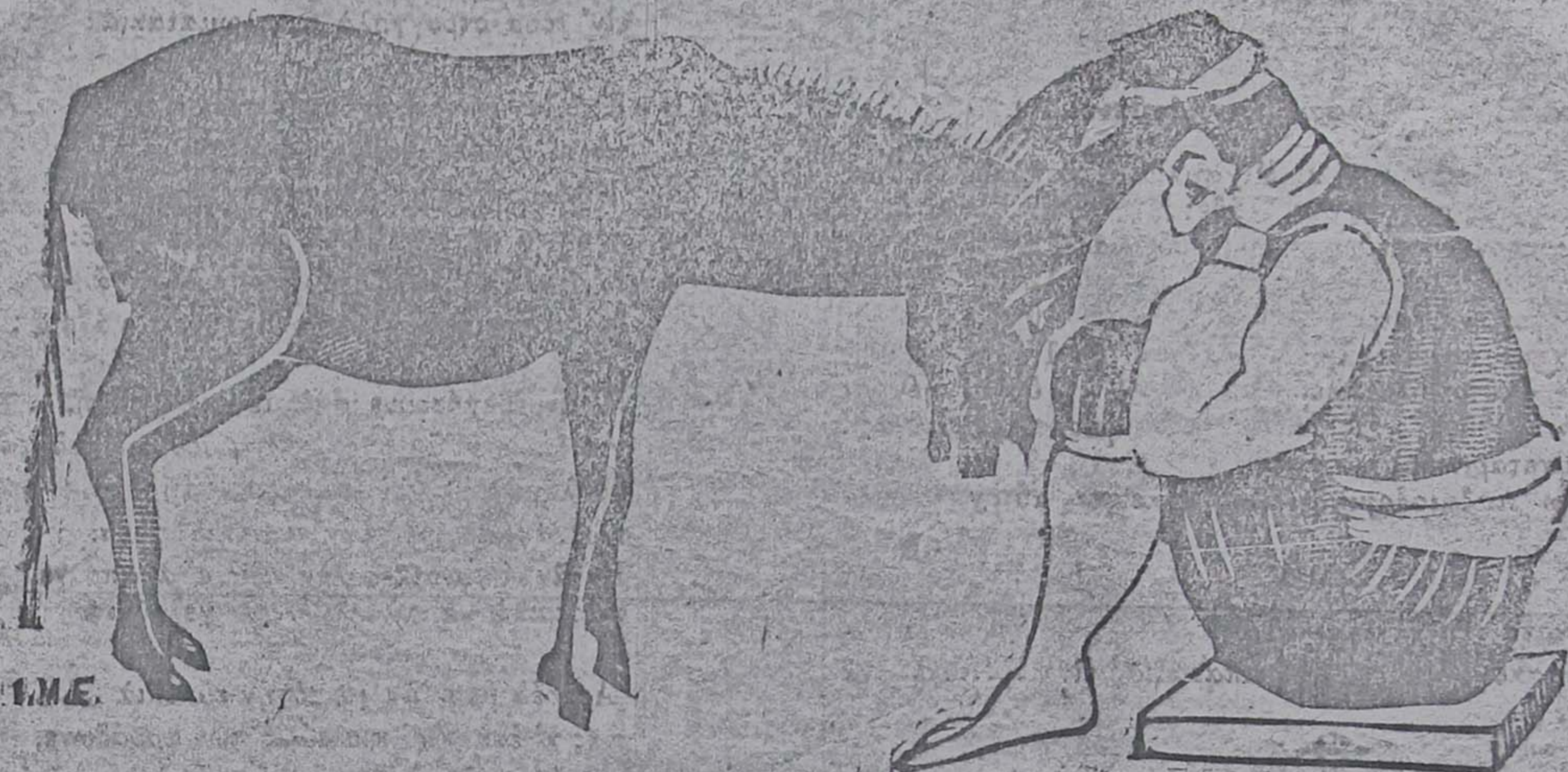
Ἐδῶ, κύριοι, σὰς παρουσιάζομε νέον σατυρικὸν φύλλον, μιὰ κο-
σάρα τ' ὄνομα, με συντάκτην τὸν κ. Μιχαῆλον Τερτιπιᾶδην, και
με τὸν τίτλον *Fin de siècle*, κύριοι. Δόστε τὸν παρὰ σας και
μὴ τὸν λυπάστε, κύριοι, γιὰ νὰ ζήση κι' ἄλλος φτωχὸς, και με τὴν
ἀξία του, κύριοι, τί διάβολο. Ἐδῶ, που λέει ὁ λόγος, ἔγειναν δη-
μοσιογράφοι τόσο και τόσο, γιατί νὰ μὴ γείνη κι' ὁ Τερτιπίης,
κύριοι!...

Ἐδῶ πουλούμε, κύριοι, τὸν Τζαχίτ ἀγὰ, κι' αὐτὸς πάλι πουλεῖ
τὴν Τουρκία και τὴν ἀγοράζει, κύριοι. Νά, βλέπετε; Ἐδῶ κάνει
συμμαχίες δεκάριχες ἐκεῖ παρατάσσει διμετώπους πολέμους κοσά-
ρικους, τὰ πλήθη τὸν κυττάζουν στὸ στόμα κι' ἡ Βουλὴ στὰ μάτια.
Δὲ σὰς λέγω περισσότερα, κύριοι, γιατί μεθαύριο θὰ σὰς πῆ τὴ
γνώμη του ἐπὶ τοῦ θέματος κι' ὁ Τερτιπίης. Καὶ τότε πᾶ τί μένει
στὸ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου, κύριοι...

Μπομαρσέ...
Πάρτε, κύριοι, τὴ νέα ἀνακάλυψι τοῦ ἐφευρέτου τῆς πιάσσεως
τῶν ἐλαιῶν. Εἶναι, λέει, μιὰ καινούργια ἀρρώστια, που τὴ φέρ-
νουν καιτι μικρόβια νέου εἶδους, με φτερὰ, κύριοι. Μάλιστα, με
φτερά. Τὰ δόντια τους, λέει, εἶναι σὰ βελόνες, κι' ἔχουν κεντροῖ,
σφήκας, κύριοι. Ὀνομάζονται *Andriadelirium*, κύριοι, ἀπὸ τὸ
ὄνομα τοῦ ἐφευρέτου.

Πάρτε, κύριοι, εὔλα γιὰ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὰς Ἀποθήκας τῆς
Καλλονῆς, κύριοι. Μὴν πάτε ἕμους οἱ ἴδιοι, νὰ μὴ σὰς βρῆ κέ-
ποιος μπέης, που σκότωσε ἕνα παιδί με τὸ νὰ ἔκοψε ἕνα εὔλο ἀπὸ
κτῆμα του. Κι' ἂν εἴστε τρεῖς, κύριοι, τὸν ἕνα τὸν σκοτώνει και
τοὺς ἄλλους δυὰ τοὺς σαπίζει στὰ εὔλο με τοὺς Ἀρβανιτάδες του,
κύριοι...

ΙΜΕ.

Στή φυλακή μᾶς βάλανε τὸ μποῦκοτάς νὰ πάψωμε...
Κάτσε, κγῦμένο' ἀδρόφι μου, τῆ μοῦρα μὲς νὰ κλάψωμε.

**Στίχοι γὰρ σαπρολέμονα,
καὶ κρύο γὰρ τὸ δαίμονα.**

Τί πεζότης, τί πεζότης!
ποῖα ἔλλειψις θεμάτων,
ἔλλαξε ἡ ἀνθρωπότης
κί' ὄλα ἡσυχὰ διαδαίνουν
κί' ἀεροσκοπανισμάτων
πλέον θόρυβοι δὲν μένουγ.

Ποῦ εἶναι αἱ συζητήσεις
τῆς Βουλῆς τῆς νεωτέρας;
Ποῦναι αἱ ἀποσκιρτήσεις
ἀπὸ κόμματος εἰς κόμμα;
ποῖος ἤρεμος ἀέρας
πνέει στῶν Βουλῶν τὸ δῶμα;

Μιᾶ Βουλὴ συνειδημένη
μὲ ἔλλειψις ἀπαρτίας
πάντα ἄεργος νὰ μένη
μιᾶ Βουλὴ γλωσσολογίαν
ἔπου μὲλις μετὰ βίας
τοῦ προέδρου ἢ καμπάνα
ἀδιάκοπα κτυπῶσα
ἔδετε φραγμοὺς στῆ γλῶσσα.

Τώρα ἔλλαξε τελείως
αἱ τοῦ ἔθνους οἱ πατέρες
ἐζητοῦνε μελιγλίως
καὶ σὰν νᾶναι σὲ σχολεῖο
νοσταλοῦν καλὲς ἡμέρες
καὶ τοῦ ἔθνους μεγαλεῖο.

Ἄλλη στοῦ Βοσπόρου πάλι
τὰς ἀκτὰς τὰς θαυμασίας
ποῦ στοῦ Μπούση τοῦ κεφάλι
κερασφόρους σημασίας
ἔδωκ' ἕνας ὑπουργὸς
καὶ ἀκούσθηκε βουαῖδι
καὶ προὔταθσαν γροθιές,
λέε πὼς ἦσαν ἔλοι εἶδι
κ' ἔσθυσαν θυμοῦ φωτιές
καὶ ἐοράζεται γοργῶς.

Τί πεζότης, τί πεζότης!
οὔτε ἕνας κἂν δεσπότης
δὲν θυμὸς εἶ, δὲν μανίξει
οὔτε βρίζετ' οὔτε βρίζει
οὔτε δίδει ἀφορμὴ
διὰ νέας ἀπεργίας
κί' ἀλλαξοπατριάρχιας
στὴν ἐπίκαιρο στιγμῆ.

Τί πεζότης, τί πεζότης,
οὔτε μὴ κἂν φασαρία
δὲν ὑπάρχει πινυθενὰ
παντοῦ βασιλεύει' ἀπλότης
καὶ σ' αὐτῇ τῇ Βουλγαρία
φύλλον δένδρου δὲν κουνᾷ.

Τί πεζότης θὰ τὰ σπᾶσω!
πέννες, κλήφια καὶ μολύβια
μὰ νὰ τὰ βουνα νὰ πιάσω
μὲ τοῦ βίου τὴν ἀκρίβεια.

Τιμόθεος.

Εἰς τοὺς ἀνταλλάξαντας δακτύλιον ἀρραβῆνος
Ἐπάγγελον Χρυσὸν καὶ Σαπφῶ Π. Κοκκινόφορον
ὁ «Μυτιληνίδης» εὐχεται ταχεῖαν κτὴν στέψιν

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
(Συνέχεια ἐκ προηγουμένου φύλλου).

Εἶδε, λέει, πὼς ἦταν σ' ἕναν τόπο φτεμένο ἀπὸ κολοκύνθια. Ἐ-
ποτερα δ' οὐρανὸς συνέφιασε κί' ἀνοίγαν τὰ κολοκύνθια, κί' ἀπὸ
τὸ καθ' ἕνα ἔβγαίνε κί' ἀπὸ μιᾶ Δόξια. Καὶ τὸν φώναζαν οἱ Δόξες
— εἶλα, εἶλα — κί' ἐκεῖνος πῆγαυε. Καὶ τὸν πῆρανε οἱ Δόξες οἱ
κολοκύνθινες.

Καὶ τὸν πῆρανε οἱ Δόξες καὶ τὸν ἀνέβασαν σ' ἕνα βουνό, κί'
ἀνεβάζοντας τὸν τραγουδοῦσαν:

Βάστα τῆ μύτη χαμηλὰ,
καμαρωμένη πάπια,
νὰ μὴ σὲ πάρουν με γουλιὰ
καὶ με λεμόνια σάπια.

Κ' ἐκεῖνος ἀπαντοῦσε κ' ἔλεγε:

Βαστῶ τῆ μύτη μου ψηλὰ
καὶ δὲ με τρών οἱ ἔννοιες,
ἀφοῦ πιά με σηκώνουνε
Δόξες κολοκύνθινες.

Ἄμα πάτησαν τὴν κορφή, εἶχε πιά νυχτώση
Οἱ Δόξες νύσταξαν κί' ἔπεσαν νὰ κοιμηθοῦν.
Νύσταξε κί' ὁ καλὸς σου' καὶ πλάγιασε κί' αὐτὸ ἀνάμεσά του
Τὸ πρῶτ' ἄμα ζύπνησε, ἔτριψε τὰ μάτια του, τρομαγμένος.
Μήτε Δόξες πούπετα, μήτε δοξάρια.

Γέρω του καὶ παντοῦ φτυρωμένα κολοκύνθια. — Ἦσαν οἱ Δόξες
ποῦ πῆραν πάλι τὴν πρώτη τους ὑπόσταση.

— Βρὲ νὰ πάρη ὁ Διάβολος, φώναξε ὁ γραμματικὸς, δουλε
ποῦ τὴν ἔπαθα. . . .

Θυμήθηκε τότε τὸ τραγοῦδι ποῦ τοῦ εἶχαν τραγουδήσῃ οἱ Δόξες
θυμήθηκε καὶ τὸ τί ἀπεκρίθη' ἐκεῖνος καὶ κάτε κατάλαβε.

— Νὰ πάρ' ἡ ὄργη! εἶπε θυμωμένος μὲ τὸν ἑαυτὸ του.
Μὰ ἔπειτα πάλι παρηγορήθηκε μοναχὸς του.

— Ἄς ἦναι δμῶς. Μὲ πῆρανε οἱ Δόξες. Αὐτὸ μὲ φθάνει.
Ἔλα δμῶς ποῦ πείνασε κί' ὄλας. . . .

Τί νὰ φάη, τί νὰ φάη. . . .
Ἐτριξε γύρω τῆ ματιὰ του, μὰ ἡ κορφή ἦταν κρεμάξερη
γρανίτη καὶ ἀσβεστόπετρα.

Μήτε δέντρο, μήτε χαμῆδεντρο.
Μόνε τὰ κολοκύνθια γιάλιζαν ἀλλόκοτα στῆς ἀκτίνες τοῦ ἡ-
ποῦ εἶχε ἀνατελλῆ. . . . (Ἀκολούθησῃ)

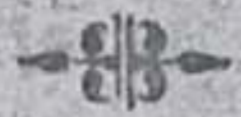
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ

(Συνταγαι κατά διαφόρων ασθενειών).

Εάν από την διάλεξιν του κ. Μιχαηλίδου αισθανθής ρίγος
δριμύ να διατρέχη τας φλέβας σου, λάβε:

Σαχλαμαρίας Ξερνοπουλείου	σύγγλας	8
Μιστριωτικής σανιδολογίας	»	12
Υψηλού αεροκοπανίσματος	»	10
Μελιραδάμιγκος παπαρδελισμοῦ	»	15
Ακροβολισμών ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς	»	5 (τεχνηέντως [παρεντεθειμένας]).
Εμετικοῦ Ταρταρινισμοῦ	»	9

Τρίψον ἐν ἰγδίῳ παλαιολογικῷ καὶ ἐπάλειψον αὐτὸν ἕσωθεν καὶ ἔξωθεν.

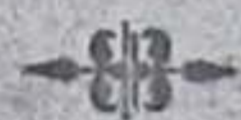
— Συνταγή κατά τῆς ἀναπαραδιάς

Τὸ μόνον φάρμακον κατά τῆς ἀναπαραδιάς εἶναι..... να
ἔχῃς παράδες.

— Συνταγή κατά τῶν τύλων.

Τί πρᾶγμα εἶναι οἱ τύλοι, σὰς παραπέμπομεν εἰς τὸν κ. Μι-
χαηλίδην νὰ σὰς τὸ μάθη. Ὅσο γιὰ τοὺς κάλους, ἐπειδὴ μετα-
χειρίζεται τὴν λέξιν καὶ ὁ Ψυχάρης, θέτονται ὑπὸ κάθαρσιν καὶ
κατακτονῶν συνώνυμοι μετὰ τὴν χολέραν.

Εάν εἶσαι γραμματικὸς πρῶν καρβουνάρης καὶ αισθανθής
διάρρειν πρὸς ἀρπαγὴν δολίαν, λάβε:

Στραδομάρας τυφλοποντίκου	δκάδες	28
Ἐνδογαστρίου βρωμιούχου ὕλης	»	50
Πεντάλφας Σολωμοντείου	τόνον,	

πλήσον ἐμπλαστρον καὶ ἐπαλείψου..... πατόκορφα.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΑΝΤΗΤΙΚΟ

(ΑΝΔΡΕΑ ΛΑΞΚΑΡΑΤΟΥ)

Ἀγαπημένε φίλε μου, σοῦ ὀρκίζω
πὼς δὲν εἰξέρω τί νὰ στιχουργήσω
εἰς ἐπαινο μιανῆς ποῦ δὲ γνωρίζω.
Διάολε, νὰ μὴ μπορῶ νὰ σὲ δουλέψω!
Μὰ δὲ φταίω ἐγώ, πὼς νὰ τὴν ἱστορήσω
ἂ δὲ τὴ δῶ κ' ἐγὼ νὰ τὴ γνωρίσω;

Γιὰ νὰ δώσῃ κανεὶς μιὰ γνώμη ὀρθή.
Ελεγε μιὰ φορὰ κάποιος δεσπότης,
πρέπει νὰ ἴδῃ τὴν ἀλήθεια γυμνή,
διὰ νὰ ἴδῃ τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ τῆς,
καὶ τότε εὐσυνειδήτως νὰ μπορέσῃ
ν' ἀπιδώσῃ τὸ δίκιο μετ' σὴ μέση.

Πὼς θὲ νὰ πῶ παραδείγματος χάρι
πὼς ἔχει δυὸ ἐρωτικὰ ματάκια...
πὼς ἔχει ἕνα ἀγγελικὸ ποδᾶρι...
κόκκινα καὶ γιομάτα μαγουλάκια...
καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπὰ; Μπᾶ γέ μου!
Καλὲ τὰ εἶδα γώ; τάπιασα ποτέ μου;

Πὼς θὲ νὰ πῶ πὼς ἔχει μικρὸ στόμα;
Κι' ἀνίσως τόχει ζεμποχειλιασμένο;
Κι' ἀνίσως τοῦ προσώπου τῆς τὸ χρῶμα
δὲν εἶναι φυσικὸ, μ' ἀγορασμένο;

Κι' ἂν τὰ στήθια ποῦ κάνουν κυματάκια
εἶν' τόσα στρογγυλά παπλωματάκια;

Καὶ δὲν μπορεῖ ἡ δαχτυλιδένια μέση
νᾶναι ἀπ' τὸ σφίξιμο ἕνα σανίδι;
Ἐκεῖνο τὸ ἀχειλάκι ποῦ σ' ἀρέσει
κόκκινο ὡς τὴ φωτιά ἀπὸ τὸ φκιασίδι;
Κ' ἐκεῖ τὸ πόδι, ποῦ ἐρωτεύει κι' ἄλλους
δὲν μπορεῖ νᾶναι σάπιο ἀπὸ τοὺς γάλους;

Μ' ἂν ἐδεχόσαστε ἀπὸ μετὰ μιὰ γνώμη,
γιὰ ὅποια κι' ἂν ἦναι ἐκείνη σου ἡ Πανδώρα,
σοῦλεγα πὼς ἰὲν ἔμαδες ἀκόμη
πὼς ἀγάπες δὲ γένουνται πιά τώρα.
Κι' ἂν οἱ γυναῖκες λέν πὼς σ' ἀγαποῦνε,
παστρικὰ νὰ τὰ λέμε, σὲ γελοῦνε.

Ἀντρέα μου, ἂν μετὰ τὴν εὐκολιὰ
πᾶς κ' ἐσὺ καὶ πιστεύεις τῶν φοράδωνε,
σοῦ λέω πὼς μοῦ πικραίνει τὴν καρδίαν,
καὶ πὼς κάνεις ντροπὴ τῶν Ἀντρεάδωνε.
Μωρὲ οἱ γυναῖκες... δὲ σοῦ λέω πὼς ὄλες,
μὰ οἱ περισσότερες, εἶναι πάντα μαργιόλες.

Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας τὸν εὐγενέστατον τὴν ψυχὴν καὶ ἑ-
ληθῆ ἐπιστήμονα κ. Σταύρον Πασχαλίδην, ὅστις μετὰ ἔσωσεν ἐκ κιν-
δύνου ἀσφυξίας πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ Βαθννοῦ καὶ Σίας.

Μυτιληνίδς

Ἀφίκετο ὁ κ. Κ. Τζελέπης, ὁ νέος συντάκτης τοῦ «Σκορπιῶ»,
ὅστις ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά του ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος.

Ἔστα πρὸς γνῶσιν τῶν ἐν Ὑψηλομετώπῳ ἀξιότιμων συνδρο-
μητῶν τοῦ «Μ» κ. κ. Ἰγνατίου Ἀνδερσῶν καὶ αἰδεσ. Παπᾶ Ἀν-
θίμου (Προηγούμενου), ὅτι ὁ κ. Ν. Χαδιαρίδης δὲν εἶναι πλέον ἀντι-
πρόσωπος τοῦ φύλλου.

**ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΟΥ**

Ὀδὸς Σαρῆ - Μπαμπᾶ.

ἀπέναντι τοῦ Νηπιαγωγείου τῆς κ. Θεοδότης Πάπτη

Θέλετε τὴν εὐκολιὰ σας μέσα στὸ σπῆτι;
Προμηθευθῆτε τὸ νέας κατασκευῆς φουρνέλλο ἀπὸ τὸν **Stefano Daleglio** (Σκόπελος Γέρας).
Τὸ φουρνέλλο ἔχει δυὸ φουφοῦδες καὶ φούρνο. Ψήνει φαί,
γιουβέτσι, γλύκισμα, ψωμί -- ὅ,τι θέλετε -- καὶ ζεσταίνει καὶ τὸ σπῆτι.
Εὐκολία, οἰκονομία, ταχύτης, καθαριότητα.

Ὅλοι τὰς φωτογραφίας σας εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν φωτογραφεῖον
«Σαπφῶ» τοῦ κ. Συμεῶν Δ. Χουτζαίου ὁδὸς Μητροπόλεως, τὸ ἑ-
ποῖον ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους φωτογραφικῆς ἐργασίας, μετὰ
πλειοτέτην ἐπεξεργασίαν καὶ μέχρι φυσικοῦ μεγέθους.

Συμ. Χουτζαῖος.

Ἐν τῇ καταναλώσει τὸ κέρδος.

Ἴδου διατί συμφέρει εἰς τὸ νέον Κατάστημα Νεωτερισμῶν «**Η**
ΗΑΙΟΣ» τοῦ κ. **Ε. Στεφανέλλη** νὰ πωλῆ εἰς τιμὰς ἐπιτιμημένας
ἀπαντα τὰ εἶδη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Γοῦστα ἐπιλεκτά. — Νουβωτά. — Ὅλα εἰς Ἐδεσπόης.

-- Χριστὸς καὶ Παναγία! Πὼς διάβολο ζωντάνεψες, φίλε μου
Ἐσένα σὲ εἶχαν ἀποφασισμένο.

-- Ἦπια Κονιάκη τοῦ Γιάννη Ματθαίου.

-- Ἀλήθεια; Ποῦ εἶναι τὸ μαγαζὶ τοῦ νὰ πῆρῶ κ' ἐγώ;

-- Στὴν Κομιδιά. Στὸ σοκάκι ποῦ εἶναι ἀντίκρου στὰ Παράδια.